

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113237225
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8113237225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., F. XX, okres Q., C. republika, zastúpený: JUDr. Pavel Novák, usadený euroadvokát so sídlom v Senci, Námestie 1. mája č. 15 proti žalovanej: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, X. republika, t.č. Q., B. XX, XXXX X. Y., o zaplatenie 288.000 CZK a prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/30/2014-82 zo dňa 26.08.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ohľadom príslušenstva pohľadávky.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 288.000 CZK s úrokom 30,1 % ročne od 17.01.2013 do 15.05.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 7,05 % ročne od 16.05.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom príslušenstva pohľadávky zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 288.000 CZK s úrokom a s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 17.01.2013. Súd zistil, že účastníci konania uzavreli 17.01.2013 písomnú zmluvu o pôžičke, k uzavretiu zmluvy došlo v C. republike. Žalobca v zmluve vystupuje ako veriteľ, žalovaná ako dlžníčka. Podľa zmluvy žalobca požičal žalovanej sumu 288.000 CZK do 15.05.2013. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť úroky 30,1 % z dlžnej sumy ročne. V bode 1.5 sa uvádza, že dlžník podpisom zmluvy potvrdzuje, že vyššie uvedenú sumu od veriteľa preberá. Zmluva je podpísaná oboma účastníkmi a obsahuje aj overovaciu doložku oboch podpisov C. v W. 17.01.2013. Žalobca predložil dve úverové zmluvy, ktoré uzavrel ako dlžník so spoločnosťou L. v ten istý deň, t.j. 17.01.2013. Na základe jednej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 220.000 CZK a druhá sa týkala revolvingového úveru s úverovým rámcom 68.000 CZK. Súd uzavrel, že účastníci konania uzavreli zmluvu o pôžičke, žalobca preukázal existenciu zmluvy. Predložil písomnú zmluvu o pôžičke, v ktorej žalovaná potvrdila prevzatie požičaných peňazí, zo zmluvy vyplýva aj lehota splatnosti. Žalovaná síce tvrdila, že zmluvu nepodpísala a popierala svoj dlh voči žalobcovi, avšak žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila ani neoznačila. Súd poukázal na to, že podpisy oboch účastníkov boli riadne overené. Poukázal na to, že žalovaná sa vyhýbala účasti na pojednávaní. Súd uviedol, že považoval za primerané úroky 30,1 % ročne, aj keď priemerná úroková sadzba bánk v tom čase činila 11,32 %. Túto sadzbu je možné tolerovať medzi fyzickými osobami pri pôžičkách, keďže takýto spôsob zabezpečenia finančných prostriedkov si osoby zvolia práve z dôvodu, že banky pri zisťovaní insolventnosti klienta by takémuto zákazníkovi úver neposkytli. Súd zohľadnil aj fakt, že sám žalobca si finančné prostriedky zadovážil formou úveru

od nebankovej spoločnosti s úrokovou sadzbou 19,9 %. Súd poukázal na to, že dlžník z pôžičky má zmluvné úroky platiť len do doby dohodnutej splatnosti pôžičky, potom má povinnosť platiť len úrok z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania so splnením dlhu 16.05.2013, od uvedeného dňa súd priznal žalobcovi úrok z omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 3 OSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že žalobca si zobral pôžičku - úver, ktorú dal na firmu F. kde bol konateľom. Následne bolo na neho podané trestné oznámenie, ktoré podávala nová konateľka spoločnosti D. F., kde sú zdokladované neoprávnené výbery. Všetky peniaze, ktoré žalobca zobral ako úver z banky, dal do firmy. Ona bola po celý čas pracovne vo Q., nikdy s tými peniazmi fyzicky nenakladala. Všetko robil žalobca sám. Žalobcu videla iba raz pri prepise firmy. Preto nie je možné, aby tie peniaze mala. Ona ich ani nevidela, všetko čo o tom vie, je od jej bývalej nevesty. Peniaze fyzicky nikdy nemala v ruke a ani ich nemá, s rozsudkom nesúhlasí. Následne žalovaná doplnila svoje odvolanie a uviedla, že napáda rozhodnutie v celom rozsahu, rozhodnutie považuje za nesprávne, žiada odvolací súd, aby rozsudok zrušil v celom rozsahu.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca poukázal na to, že došlo k podpise zmluvy o pôžičke, podpisy oboch strán boli overené na pošte, žalovaná svojim podpisom potvrdila aj prevzatie sumy. Tvrdenia žalovanej o konaní žalobcu ako konateľa firmy sú irelevantné, nespochybňujú uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd poukazuje na správne a výstižné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý sa vysporiadal so všetkými dôležitými skutkovými aj právnymi otázkami. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že pôžičku nikdy neprevzala, avšak uzavretá zmluva o pôžičke svedčí o opaku a žalovaná nevyužila možnosť navrhnúť dôkazy svedčiace o nepravdivosti skutočností vyplývajúcich z uzavretej a podpísanej zmluvy o pôžičke. Správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný v plnom rozsahu žalobca, má preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Výšku týchto trov určí súd prvej inštancie.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.